

R. O M A N I A

TRIBUNALUL BRASOV

- secția comercială și de contencios administrativ și fiscal -

Pe rol fiind soluționarea acțiunii formulată în baza legii contenciosului fiscal de către reclamantul în contradicție cu intimata Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov.

La apelul nominal făcut în ședință publică se prezintă avocat în substituție, pentru reclamantul lipsă și consilier juridic pentru intimata DGFP Brașov.

Procedura îndeplinită. S-a făcut referatul cauzei, după care: Se depune la dosar delegația de reprezentare de către reprezentantul intinatei.

Având cuvântul, reprezentantul reclamantului, solicită admiterea probei cu înscrisurile de la dosar.

Reprezentantul intinatei, având cuvântul, arată că nu mai are alte probe de solicitat în cauză.

Reprezentantul Parchetului, având cuvântul, arată că față de cadrul procesual, solicită introducerea în cauză, în calitate de intimată a Direcției Controlului Fiscal Brașov.

Consilier juridic având cuvântul, arată că reprezintă în cauză și Direcția Controlului Fiscal Brașov.

Instanța, constată procedura îndeplinită și cu Direcția Controlului Fiscal Brașov pe care o introduce în cauză în calitate de intimată, prin prezența d-lui consilier juridic

Față de actele și lucrările de la dosar, constată încheiată cercetarea judecătorească și acordă părților cuvântul, asupra fondului.

Având cuvântul, reprezentantul reclamantului, solicită admiterea contestației, așa cum a fost formulată și anularea Deciziei nr. 82/4.05.2005 emisă de Intimata DGFP Brașov și refacerea deciziilor de impunere pe anii 2000, 2001 și 2003 - pentru motivele arătate în contestație - fără cheltuieli de judecată.

Reprezentantul intimatelor DGFP Brașov și Direcția Controlului Fiscal Brașov - consilier juridic având cuvântul, solicită respingerea contestației ca neîntemeiată și menținerea deciziei nr. 82/4.05.2005 pentru motivele invocate în întâmpinarea depusă la dosar.

Reprezentantul Parchetului, având cuvântul, solicită respingerea acțiunii și menținerea Deciziei nr. 82/4.05.05 a DGFP Brașov.

TRIBUNALUL :

Constată că prin acțiunea înregistrată la instanță sub nr. de mai sus, din data de 2.06.2005, reclamantul

solicitat ca prin sentința care se va pronunța să se dispună anularea deciziei nr. 82/4.05.2005 a Direcției Generale a Finanțelor Publice Brașov și refacerea deciziilor de impunere pe anii 2000, 2001 și 2003.

În motivarea acțiunii reclamantul susține că organul de inspecție fiscală aparținând Direcției Controlului Fiscal nu a recunoscut suma reprezentând cheltuieli cu tehnoredactarea documentelor pe anii 2000-2003 ca fiind cheltuieli deductibile. Concluzia organului fiscal este greșită deoarece, obiectul de activitate al reclamantului astfel cum este prevăzut în autorizația de funcționare, constă în realizarea de expertize tehnice, evaluări, studii de fezabilitate, stabilire valori garanții credite, proiectare în specialitatea automobile și tractoare, nu și dactilografiera și tehnoredactarea documentelor. Apreciind altfel, inspecția a stabilit că activitatea respectivă

pentru reclamant reprezintă sursă de venit, nu cheltuială.

Cheltuiala respectivă, susține reclamantul a fost reflectată în contabilitate nu în sistem real, pe bază de documente justificative ci pe baza unei cote forfetare, de 10% din venitul brut încasat. Această modalitate a fost utilizată și anterior controlului, cheltuielile cu tehnoredactarea documentelor fiind considerate deductibile de către inspecțiile respective.

Nedeductibile fiscal au fost considerate și cheltuielile reprezentând rate lunare achitate către

Asociația conform contractului. Concluzia este greșită

deoarece cheltuielile au fost efectuate în vederea obținerii ulterioare a sumei prin trageri curente, în scopul amenajării unui birou de expertiză necesar desfășurării activității curente prin achiziționări de bunuri și presări de servicii în domeniul locativ, deci cheltuielile au fost efectuate în interesul direct al activității.

Inspecția, susține reclamantul, a reținut greșit și că, cheltuielile reprezentând contravaloare consultanță, evaluări mijloace auto și apartamente, înregistrate conform facturii emise de SC și cheltuielile

reprezentând contravaloare lucrări evaluare înregistrate conform facturilor emise de SC sunt nedeductibile. Aceasta deoarece, contractele respective reprezintă materializarea unei colaborări temporare în vederea bunei realizări a obiectului său de activitate și nu în vederea realizării unui obiect de activitate distinct cum greșit a înțeles organul de inspecție.

Prin această colaborare, susține reclamantul, nu se încalcă prevederile legale potrivit cărora persoanele fizice autorizate trebuie să-și desfășoare activitatea în mod independent, fiind vorba de o activitate nu numai temporară dar și complementară.

Cheltuielile înregistrate cu serviciile prestate de cele două societăți, se susține, au fost recuperate prin prețul practicat, astfel încât dacă nu ar fi fost această colaborare nu s-ar fi putut obține un venit brut la nivelul anului 2003. ulterior încheierii contractelor, față de un venit

brut

la nivelul anului 2002.

Potrivit Legii nr.571/2003, republicată, privind Codul Fiscal, cheltuielile efectuate de către contribuabil pentru executarea de lucrări în scopul satisfacerii clienților sunt cheltuieli aferente realizării venitului, deci deductibile fiscal, astfel că motivarea organului fiscal în sensul că reclamantul trebuie să-și completeze autorizația pentru a se desfășura activități care îi depășesc obiectul de activitate este neîntemeiată, întrucât nu intenționa să efectueze acele activități cu regularitate ci doar în vederea realizării în bune condițiuni a unor contracte izolate.

Contestația înaintată potrivit art.174 Cod procedură fiscală împotriva Raportului de inspecție fiscală întocmit la sfârșitul inspecției, a fost respinsă cu privire la sumele de mai sus, prin Decizia intimatăi DGFP Brașov.

Pentru a pronunța această decizie, intimată a reținut următoarele:

Cu privire la cheltuieli, cu tehnoredactarea documentelor, a fost înregistrată eronat ca reprezentând cheltuială deductibilă fiscal, deoarece inspecția fiscală a constatat că reclamantul dispune de mijloace informatice proprii, prin care își realizează singur tehnoredactarea lucrărilor conform obiectului de activitate înscris în autorizația

Astfel, sumele încasate ca urmare a realizării lucrărilor proprii sunt venituri și nu cheltuieli.

Referitor la cheltuiala reprezentând rate achitate către Asociația s-a stabilit că acestea nu sunt aferente veniturilor și că deci nu sunt deductibile. S-a reținut că prin contractul încheiat între PFA și International

reclamantul s-a obligat să achite lunar timp de 12 ani, în vederea obținerii echivalentului în lei, prin trageri curente, pentru cumpărări de bunuri sau prestații în domeniul locativ.

Din documentele prezentate a rezultat că reclamantul a achitat rate lunare în sumă în scopul obținerii ulterioare a sumei pentru achiziționarea de bunuri

//
//

sau prestarea de servicii in domeniul locativ, astfel ca suma in cauza nu poate fi deductibila fiscal intrucat nu este aferenta veniturilor, cheltuiala nefiind efectuata in interesul direct al activitatii.

Comisia pentru solutia conestatiei a inlaturat afirmatia reclamantului in sensul ca suma obtinuta in baza contractului de mai sus urma sa fie folosita pentru dotarea biroului sau de lucru, intrucat prin adresa solicitat inchiderea dosarului fiscal deoarece autorizatia i-a fost anulata prin Dispozitia de primar

Cu ocazia solutia conestatiei, prin decizia atacata, s-a stabilit ca nici cheltuielile reprezentand contravaloare consultanta, evaluari mijloace auto si apartamente, inregistrata conform facturii

emisă de SC și contravaloare lucrări evaluare, conform facturilor emise de SC nu sunt deductibile fiscal. Aceasta, deoarece, din documentele dosarului de inspectie a rezultat ca cele doua societati comerciale au prestat aceleasi activitati pentru care PFA este autorizata, respectiv consultantă, evaluare teren, apartamente și auto.

Comisia a inlaturat ca nerelevante susținerile reclamantului in sensul ca a apelat la, serviciile altor persoane autorizate intrucat pentru anumite capitole din lucrarile realizate nu era autorizat, deoarece potrivit prevederilor legale avea dreptul sa desfășoare numai activitati pentru care era autorizat, sau sa completeze autorizatia cu activitatea pentru care nu era autorizat.

Examinand actele și lucrarile dosarului, decizia atacata și motivele invocate de reclamant, instanța constata ca actiunea este neintemeiata urmand a fi respinsa, avand in vedere urmatoarele considerente:

Obiectul actiunii il constituie faptul daca cheltuielile sunt sau nu deductibile fiscal cu ocazia stabilirii impozitului pe venit.

In ceea ce privește suma inregistrata

ca fiind cheltuială cu tehnoredactarea documentelor.

Potrivit art.15 alin.1 și 3 din OG nr.73/1999 și OG nr.7/2001 privind impozitul pe venit, în înțelesul prezentei ordonanțe, veniturile din activități independente cuprind veniturile comerciale, ~~veniturile din activități independente cuprind veniturile comerciale,~~ veniturile de profesii liberale și veniturile din drepturi de proprietate intelectuală, realizate în mod individual, inclusiv din activități adiacente. Constituie venituri din profesii liberale veniturile obținute din exercitarea profesiilor (...) expert contabil, contabil autorizat, consultant de plasament în valori mobiliare, arhitect sau altor profesii asemănătoare, desfășurate în mod independent, în condițiile legii.

Din raportul de inspecție fiscală rezultă că reclamantul dispune de mijloace proprii informatice (calculator) iar lucrările de tehnoredactare le-a realizat singur, conform obiectului de activitate înscris în Autorizația :

Așa fiind, sumele încasate ca urmare a realizării lucrărilor proprii, inclusiv tehnoredactarea acestora constituie venituri, nu cheltuieli cum greșit le-a considerat reclamantul.

Mai mult, Normele metodologice de aplicare a OG nr.73/1999 și respectiv OG nr.7/2001, la art.16 lit.b prevăd că, pentru a fi deduse, cheltuielile aferente veniturilor trebuie să corespundă unor cheltuieli efective și să fie justificate cu documente.

Reclamantul nu a reflectat cheltuielile respective în contabilitate pe bază de documente ci printr-un procent din venitul brut încasat, ceea ce legea nu prevede.

Cu privire la ~~rate achitate~~ Asociației ea nu reprezintă o cheltuială deductibilă deoarece nu se încadrează în dispozițiile art.16, pct.2 din HG nr.54/2003 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a OG nr.7/2001 privind impozitul pe venit, potrivit cărora, din venitul brut realizat se admit la deducere numai cheltuielile care sunt aferente realizării venitului, astfel cum rezultă din evidențele contabile. Ca o condiție generală pe care trebuie să o îndeplinească cheltuielile aferente veniturilor pentru a putea fi deduse, la lit.a din articolul menționat, este aceea de a fi efectuate în interesul direct al activității.

Din documentele verificate de organul de inspecție a

rezultat că cheltuiala respectivă nu îndeplinește condiția legală pentru a fi dedusă, fiind efectuată pentru un scop viitor, care nici nu a fost realizat.

Referitor la cheltuielile reprezentând contravaloare consultanță evaluări mijloace auto și apartamente, conform facturii emisă de SC și în sumă contravaloare lucrări evaluare conform facturilor emise de SC, în mod corect comisia de soluționare a contestației a stabilit că nu sunt deductibile fiscal.

Reclamantul a justificat apelarea la cele două societăți comerciale cu faptul că pentru anumite capitole din lucrările realizate nu era autorizat. Aceasta însă intră în contradicție cu dispozițiile art.6 alin.1 din Legea nr.507/2002 privind organizarea și desfășurarea unor activități economice de către persoane fizice, în conformitate cu care, persoanele fizice care desfășoară astfel de activități au dreptul să desfășoare numai activitățile pentru care sunt autorizate (1).

Pentru desfășurarea altei activități, care nu este prevăzută în autorizație, este necesară completarea autorizației (2).

Se constată astfel că nu sunt îndeplinite cerințele art.15 (3) din OG nr.7/2001 privind impozitul pe venit în sensul că sunt venituri din profesii liberale cele obținute în exercitarea acelor profesii în mod independent, în condițiile legii, așa încât nici cheltuielile respective nu pot fi deductibile fiscal.

Având în vedere considerentele de mai sus, instanța urmează să respingă acțiunea reclamantului ca neîntemeiată.

PENTRU ACESTE MOTIVE

IN NUMELE LEGII

H O T A R A S T E :

Respinge acțiunea formulată de reclamantul

în contradictoriu cu intimata DIRECȚIA GENERALĂ A

Finanțelor Publice Brașov, cu sediul în Brașov, B-dul
M. Kogălniceanu nr. 7, jud. Brașov, privind anularea Deciziei
nr 82/4.05.2005 emisă de intimată.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.
Pronunțată în ședință publică azi, 18.10.2005.

PRESEDINTE

GREFIER